

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze, nám. Kinských 5, Praha 5 rozhodl
samosoudcem JUDr. Tomášem Malým v právní věci žalobce: M
R, podnikatel, trvale bytem
t.č. bytem
práv. zast. JUDr. Jiřím Závorským, adv. AK Jičín 506 01, Lidické
nám. 50 proti žalovanému: J K, podnikatel, bytem
práv. zast. Zdeňkou Tolnayovou, adv., nám. Republiky 946, 293 01
Mladá Boleslav o zaplacení Kč 284.226,15 s příslušenstvím

t a k t o :

I. Žaloba na zaplacení Kč 284.226,15 s příslušenstvím
s e z a m í t á.

II. Žalobce je p o v i n e n zaplatit žalovanému k rukám
jeho právního zástupce náklady řízení, částku 47.250,- Kč, a to
do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 21.3.2001 se domáhal
žalobce na žalovaném zaplacení Kč 284.226,15 s příslušenstvím
za dodávky zboží za období červen až prosinec 1996 v rozsahu
potvrzených dodacích listů č. 400 ze dne 4.6.1996, č. 468 ze dne
11.6.1996, č. 506 ze dne 18.6.1996, č. 68 ze dne 2.7.1996, č.503
ze dne 9.7.1996, č. 201,202 ze dne 16.7.1996, č. 633 ze dne
23.7.1996, č.214 ze dne 30.7.1996, č. 608 ze dne 6.8.1996, č. 106
ze dne 13.8.1996, č. 184 ze dne 20.8.1996, č.466 ze dne 27.8.
1996, č. 209 ze dne 3.9.1996, č. 334 ze dne 10.9.1996, č. 491

ze dne 17.9.1996, č. 316 ze dne 24.9.1996, č. 311 ze dne 1.10.1996, č. 118 ze dne 2.10.1996, č. 268 ze dne 8.10.1996, č. 333, 334 ze dne 15.10.1996, č. 38,39 ze dne 22.10.1996, č. 44,45 ze dne 30.10.1996, č. 21 ze dne 5.11.1996, č. 44 ze dne 12.11.1996, č. 44,45 ze dne 19.11.1996, č. 108 ze dne 26.11.1996, č. 403 ze dne 3.12.1996, č. 306 ze dne 10.12.1996, č. 414, 415 ze dne 17.12.1996, č. 414 ze dne 19.12.1996 a č. 412 ze dne 28.12.1996. Dodávky zboží byly žalovanému vyúčtovány fakturou č. 87/1996/I.-V. splatnou dne 30.3.1997, č. 132/1996/I.,II. splatnou dne 30.3.1997. O návrhu rozhodl soud platebním rozkazem č.j. 48 Cm 74/2001-6 ze dne 2.7.2001, proti kterému podal žalovaný včas odpor. Písemným podáním ze dne 25.1.2002 pak uznal námitku promlčení celé žalované pohledávky.

Soud má provedeným dokazováním za prokázané, že v období červen až prosinec 1996 dodával žalobce žalovanému do jeho prodejny různé potravinářské zboží a to v rozsahu a ceně uvedených na jednotlivých výše uvedených dodacích listech. Na těchto listech je potvrzeno převzetí zboží žalovaným. Dále soud považuje za prokázané, že zboží bylo dodáváno na základě ústních dohod a že mezi žalobcem a žalovaným nebyla uzavřena dohoda o době splatnosti s tím, že splácení probíhalo v počátku jejich období spolupráce lx za měsíc, později se doba splatnosti prodloužila na období tří měsíců. Soud rovněž považuje za prokázané, že žalobce za dodané zboží vystavil daňové doklady - faktury č. 87/1996/I.-V. a č. 0132/1996/I.-II. se splatností 30.3.1997, které nejsou dosud uhrazeny Soud však již nemá za prokázané, že by byla uzavřena jakákoliv dohoda o době splatnosti nebo dohoda, že doba splatnosti jednotlivých dodávek bude určena datem splatnosti uvedeném na jednotlivých daňových dokladech - fakturách, vystavených žalobcem nebo o prodloužení této údajné dohody na fakturaci dodávek lx za kalendářní rok. Stejně tak nemá soud za prokázané, že částka Kč 200.000,- zaplacená žalovaným poštovní poukázkou bez dalšího určení a specifikace byla poukázána na dluh, jehož zaplacení je předmětem tohoto sporu.

Soud opřel svá skutková zjištění týkající se uplatněného nároku z potvrzených dodacích listů č. 400 ze dne 4.6.1996, č. 468 ze dne 11.6.1996, č. 506 ze dne 18.6.1996, č. 703 ze dne 25.6.1996, č. 68 ze dne 2.7.1996, č. 503 ze dne 9.7.1996, č. 201,202 ze dne 16.7.1996, č. 633 ze dne 23.7.1996, č. 214 ze dne 30.7.1996, č. 608 ze dne 6.8.1996, č. 106 ze dne 13.8.1996, č. 184 ze dne 20.8.1996, č. 466 ze dne 27.8.1996, č. 209 ze dne 3.9.1996, č. 334 ze dne 10.9.1996, č. 491 ze dne 17.9.1996, č. 316 ze dne 24.9.1996, č. 311 ze dne 1.10.1996, č. 118 ze dne 2.10.1996, č.268 ze dne 8.10.1996, č. 333, 334 ze dne 15.10.1996, č. 38, 39 ze dne 22.10.1996, č. 44, 45 ze dne 30.10.1996, č. 21 ze dne 5.11.1996, č. 44 ze dne 12.11.1996, č. 44, 45 ze dne 19.11.1996, č. 108 ze dne 26.11.1996, č. 403 ze dne 3.12.1996, č. 306 ze dne 10.12.1996, č. 414, 415 ze dne 17.12.1996, č. 414 ze dne 19.12.1996 a č. 412 ze dne 28.12.1996, daňových dokladů - faktur č. 87/1996/I.-V. a č. 132/1996/I.-II. se splatností 30.3.1997, účastnických výpovědí p. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a p. M. [REDAKCE] R. [REDAKCE] a dále z data zahájení řízení.

Pro právní posouzení věci učinil soud závěr o skutkovém

stavu takový, že sice bylo prokázáno, že prodávající splnil svoji povinnost dodat zboží, čímž mu vzniklo právo požadovat zaplacení kupní ceny, nebylo však již prokázáno, že byla uzavřena dohoda o době splatnosti jednotlivých dodávek, a že žalobce uplatnil právo na zaplacení v době, kdy jeho právo nebylo ještě promlčeno. Soud byl povinen k námitce promlčení žalovaného přihlídnout.

Právně soud posoudil případ tak, že mezi stranami byly řádně a platně v souladu s ust. § 409 a násl. obchodního zákoníku uzavřeny kupní smlouvy, neboť došlo k dohodě o jejich podstatných částech. Podle ustanovení § 450 odst. 1 obch. zákoníku nevyplývá-li ze smlouvy něco jiného, je kupující povinen zaplatit kupní cenu, když prodávající v souladu se smlouvou a s tímto zákonem umožní kupujícímu nakládat se zbožím nebo s doklady umožňujícími kupujícímu nakládat se zbožím.

Podle ustanovení § 409 odst. 1 obch. zákoníku kupní smlouvou se prodávající zavazuje kupujícímu dodat movitou věc /zboží/ určenou jednotlivě nebo co do množství a druhá a převést na něho vlastnické právo k této věci a kupující se zavazuje zaplatit kupní cenu.

S ohledem na výše uvedený závěr je třeba konstatovat, že právo na zaplacení jednotlivých dodávek mohl žalobce uplatnit samostatně, avšak nejpozději u soudu v promlčecí lhůtě stanovené v § 397 obch. zákoníku, tj. ve lhůtě čtyř let. S ohledem na dobu plnění dodávek dle jednotlivých kupních smluv, tj. v období červen až prosinec 1996, toto právo měl uplatnit nejpozději do konce roku 2000. Žaloba však byla podána až dne 21.3.2001 a proto bylo právo na zaplacení promlčeno uplynutím promlčecí doby stanovené zákonem (§ 387 odst. 1 obch. zákoníku). Soud posuzoval uplynutí promlčecí doby i ve vazbě na ust. § 407 odst. 3 obch. zákoníku v souvislosti s zaplacením částky Kč 200.000,- v červenci roku 2001 žalovaným, avšak pro tento případ takového částečného plnění, pokud by se i prokázalo, že bylo učiněno na závazek týkající se tohoto sporu, by muselo být učiněno písemně, neboť s ohledem na jeho dobu plnění se již jednalo o promlčený závazek.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., podle kterého soud přiznal žalovanému, jako úspěšnému účastníkovi, náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě nákladů právního zastoupení včetně paušálů, vyúčtovaných dle § 3 vyhl.č. 484/2000 Sb. a § 13/3 vyhl. č. 177/96 Sb..

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat a to do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 28.ledna 2002

JUDr. Tomáš M a l ý, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Wolfová